

Απάντησες τῆς μειονοψηφασ,
του Πράλλη Θηλασθ καὶ συντροφας.

Ω Βασιλεῦ, μάγιστρε καὶ χαῖρε κι' εὐδαιμόνει,
ἀλλ' ὅμως πεντοῦτον ἴνθιμοι κι' οὐδέποτε ληγμόνει
τι καλαμπούρια σοῦ λαγεῖ κι' δι προσφίλης σου Ράλλης
ὅτεν ἔσαν γύρισες ἐκ τῆς ἀπόδημίας,
καὶ περὶ τῆς ἄγκης του ποσῶς μὴν ἀμφιβάλλεις,
οὐδὲ περὶ τοῦ ζῆλου του καὶ τόσης προθυμίας.

'Απάντων ποιήσεις κι' αὐτὸς συμβιβασμούς νά κάνῃ
μετά μιας περιφανούς Τραπεζίτων ἀγέλης,
καὶ τίσοι τὸν ἑκκιλωσαν πινώντες πελεκάνοι,
'Οφειοστάτιν δηλαδή οἱ Οφειοστάτης,
δι Λόρδος δι παρατητήδεις μις τάκεμα σαλτα
κι' ἄρχισε δι κακόσορτος τὴν πρώτη του περιάτια.

Καὶ δίχας κάνεν τὴν πρέπεισον νά μάς ζήτησῃ ἀδειαν
τὰ σκριπ τὰ μακαρίτικα τ' ἀκύρωσε μ' αἰδεσσειν,
καὶ μῆτα τὸ ὄικό σου κάνει ἐκαμει χατῆρι
κι' ως Ἰνδίκη κορόντεις θέστης του Τρυμούρτη,
μά σου. Μεγαλειότατε, τὸν Λόρδον ἀπέτημε
κι' δηοτος κατ' μὲν τὸν χυλὸν φυστ καὶ τὸ γιασεύτη.

Φαρμάκι μις ἵπτοις, ἀλλ' ὅμως θὰ συγκρασωμεν
κι' ὅπτε γιά χαῖρι, Βασιλεῦ, θὰ κωλυσιεργήσωμεν,
ἴπτος ἐν δι Κοτζάμπασης μις σφίξει καὶ θυμώσωμε
κι' ἥσυχοι θὰ προσρέμωμε ώς διου δυναμώσωμε,
κι' ἀμπιτσούνης ζήτημα ἱκείνοις ἐν προτείνη
τότε κι' ἥμεις θὰ κάνωμε ταύτη του τελετίν.

Σὺ δέ, ποὺ τόσας χάριτας ο' οφείλομεν ἀρρήτους,
εἰς πρώτην εὐκάλιψην στιγμὴν μη λησμονῆς τους τρίτους,
ἐν θέληγ δὲ πραγματειας τῶν πόθων τὴν ἐκπλήρωσιν
τὸν νοῦ σου καὶ τὰ μάτηα του ἀπέτανο μις προστήσωτε,
γιά ν' ἀκύρωσμαν κι' ἥμεις του φαντιγή τὴν ἀκύρωσιν
στὸ πείσμα του Μεγαράγη, δησὶ τὸ παρεξίλωτο,
καὶ γιά τὸν ἀκύρωσαντα βαθὺς ν' ἀνείγ λάκκος...
οἱ Βουλευταὶ Μερλόπουλος καὶ Τριανταφυλλάκος.

**Μεγάλη πανταχούσα του Προσδευτικοῦ,
ἀρχισυνταγματάρχου του Πυροβολικοῦ.**

Ω Βασιλεῦ, η πιοτις μις ἀς πάτη νά κορεύεται....
σι χαρτω, σι προσκυνω, ἀλλά δὲν είναι τρόπος
μὲ τὸ δικό μου πρόγραμμα νά παρακορεύεται
δι κάθε πυροβολητή καὶ κάθε χρεωκότε,
καὶ μὲ δικά μου κόλλινα μυνμόσιν νά κάνῃ,
οὐτε 'μπορεῖς νά φαντασθῇς τι λύσσα πού μὲ πάνει.

Σ' ἔμένα μόνον, Βασιλεῦ, ἀνέκαθεν ἀνέκαι
του κανονιού τοῦ μέλλοντος δι Θρίαμβος κι' η νίκη,
τῆς δὲ μουφλούναρίας μις ὑπέρβριξ δι Τυρταῖος
ἔγω καὶ πρώτος, Βασιλεῦ, ἔγω καὶ τελευταῖος,
κι' ἔγω τὸ πολυφύλλιτον προτρόπη της ἔτοντα
καὶ τὸ ὄικό μου τονόμα πάρε το σύ γιατονίσσα.

Αὗτὴ δὲν είναι ἀληθῶς κατάστασις πράγματων
νά γίνεται σφετερισμὸς τῶν ζένων προγράμμάτων,
κι' ἀδικημένος, Βασιλεῦ, 'οτιν Πρόσδον νά τρίχω
μασκρύς μασκρύς καλόγερος, πού κόκκελα δὲν ἔχω.

'Εξετρέλλασθη δι λαδός μὲ τὰ προγράμματά μου
κι' ἀκολουθεῖ τὴν ὑψηλὴν Μεγαλειότητά μου,
καὶ μή με πάντας συντρίσω συντρόφος ἐμπρος μου πέρτε
κι' ἐν δὲν πιστεύεις ὥστης τὸ μικρύπι μου τὸν φεύτη,
φώτα καὶ τὸν Σταυρόπουλο τι ζέδεψε ώς τώρα
γιά καρποπάδες, μάσκουλα, καὶ μία κλαπαδόρη.

Αὗτὰ καὶ μένει ταπεινῶς ἁκείνος δησού ζέρεις,
δι Καραπάνος, ἀσχατος καὶ πρώτος μπουρλοτιέρης.

**Απάντησες Βραχεῖα καὶ περιεκτική
του Ηὔτη του πλανωμένου, πού πάσεις 'Οθ κι' ἔκεις.**

'Ακου τὴν γνώμην, Βασιλεῦ, κι' ἔμοῦ τοῦ Πλίτ τοῦ νένου...
κι' ἔγω καθ' ὅλα σύμφρυμι μετά τοῦ Καραπάνου.

**Απάντησες του μαστρα-Θούσωρη
κι' θύρος μυστηριώδεις καὶ βαρδό.**

'Στοῦ σεβαστοῦ κυρίου μοι τὸ μέγα μανιφέστο
ώς μόνη μου ἀπάντησης ή σιωπή μου ἔστω.

**Μαζί ὀλέγας παικιδαίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Εἰς τοῦ Σταδίου τὴν δόδη τι φέγγι καὶ τὶ λέμπι;
ποιὸ εἰναι τὸ Κατάστημα τὸ μυριοφωτισμένο,
δησού καθένας λαχταρφ καὶ θέλει μέσον νέμπη
νά κούφη χειμωνιάτικο κοστούμι νεοφερόμενο;
'Αἰδονοτούλων λέγεται Κατάστημα θαυμαστόν,
δησο νομίσεις 'Άγγλικον πῶς βλέπεις ἐργοστάσιον.
Ἐκεῖ μεγάλων αἰθουσῶν χρυσή φωτοχοια,
ἴκει καὶ νέα συλλογή λαμπεστῶν πλουσίων,
κι' ὑμβρέλας παικιδόσχημα καὶ πάντα ταῦλα εἰδῶν,
ποὺ τὰ κατεύθουν χρέκοντες καὶ Παριστέλαιον πούροι,
ἴκει δὲ τὸ μαγικὸν τὴν κοπτικής φαλλίδει
κάνει τὸν ίσιο πή κομψό καὶ ντυρό τὸν καμπούρη.

Μέγα Ήμερολόγιον Κασδόνη καὶ Δροσίνη,
ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ καλούμενον καὶ τέλειον εἰς δλα,
τοιούτον δὲν ἀπέκτησε ἀκόμη τη Ρωμηούσην
καὶ δὲν ἀρκεῖ πρὸς ὑμνον τοῦ φύλλου μας νό κόλλα.
Εἰκόνες πρώτης τάξεως καὶ προσωπογραφίαι,
Τραπεζίτων καὶ ποιτῶν κι' 'Ανάκτορον συντροφία,
ἴκει κι' η νέα τῶν κλεινῶν καλαμαρέδων ράτσα,
ἴκει τὰ πάντα καὶ τὸ παν, ως κι' η δική μας φάτσα.
Κι' αὐτὸν τὸ νέο γλύκυντα μις αὐτὸς δι λουκουμᾶς
εἰς τὴν ΕΣΤΙΑΝ 'Βρίσκεται πρὸς τίσσερες δρυχμάς.